

Zachęcanie dziecka do samodzielności.

Pragnąłem mleka matki, a dostałem butelkę z mlekiem.

Pragnąłem Rodziców, a dano mi zabawkę.

Pragnąłem rozmowy, a dano mi książkę.

Pragnąłem się uczyć, a wystawiono mi świadectwo.

Pragnąłem myśleć, a otrzymałem wiadomości.

Pragnąłem mieć szerokie spojrzenie, a otrzymałem krótkie informacje.

Pragnąłem szczęścia, a dano mi pieniądze.

Pragnąłem sensu, a umożliwiono mi karierę.

Pragnąłem nadziei, a dostałem niepewność.

Pragnąłem się zmienić, a obdarowano mnie współczuciem.

Pragnąłem żyć...

Właściwie wychowywać to zachowywać się tak, jak się zachowuje morze wobec kontynentów: usuwa się, aby umożliwić im wypłynięcie.

Aby zachęcić dziecko do samodzielności:

1. Pozwól dziecku dokonać wyboru np: *Czy dzisiaj wolisz pójść na plac zabaw czy jeździć na rowerku?*

Te możliwości wyboru dają dziecku cenną praktykę w podejmowaniu decyzji.

2. Okaż szacunek dla dziecięcych zmaganiań: *Aby ugotować makaron, należy go wrzucić na gotującą się wodę.*

Kiedy wysiłki dziecka są doceniane, zbiera ono w sobie odwagę do samodzielnego wykonywania zadania.

3. Nie zadawaj zbyt wielu pytań: *Witaj, kochanie. Dobrze, że już jesteś.*

Zadawanie zbyt wielu pytań może być potraktowane jako wtargnięcie w życie osobiste.

4. Nie śpiesz się z daniem odpowiedzi: *Ja też się nad tym zastanawiałem, a jakie jest twoje zdanie?*

Kiedy dzieci zadają pytania, należy dać im szansę, aby najpierw same znalazły odpowiedź.

5. Zachęć dziecko do korzystania z cudzych doświadczeń: *Może pani w sklepie plastycznym coś ci doradzi.*

Chcemy, aby dzieci wiedziały, że nie są całkowicie od nas zależne. Świat poza domem – sklep, dentysta, szkoła, starsze dziecko – mogą pomóc przy rozwiązywaniu problemów.

6. Nie odbieraj nadziei: *A więc myślisz, że będziesz dobrym pilotem. To wspaniale zobaczyć ziemię z góry.*

Próbując uchronić dzieci przed porażką, pozbawiamy je nadziei, dążeń, marzeń, a czasem – realizowania planów.

Samodzielność może być „funkcjonalna” – kształtowana od najmłodszych lat, np. Trzeba nakryć do stołu, Są talerze do wytarcia, lub polegająca na umiejętności podejmowania decyzji – bardzo ważna, może być doświadczeniem dziecka, jeśli rodzice zechcą podjąć pewne ryzyko.

(J. Sakowska)

Skąd bierze się odwaga u dziecka?

Rodzice okazują dziecku zaufanie i szacunek.

Rodzice dają dziecku szansę dokonania wyboru lub samodzielnego rozwiązania problemu.

U dziecka rodzi się zaufanie i szacunek do siebie oraz wiara we własne możliwości i znajomość własnych ograniczeń.

Dziecko ma odwagę podejmować coraz trudniejsze zadania.

U rodziców wzmacnia się zaufanie i szacunek do dziecka.

(J. Basistowa)

Ważne uwagi o wychowaniu do samodzielności:

Kochać dziecko to pomóc mu żyć samodzielnie. Obowiązkiem rodziców jest wychowanie dzieci w taki sposób, aby były one zdolne w odpowiednim momencie rozpocząć życie na własny rachunek. Dziecko, dorastając, staje się od nas coraz mniej zależne.

Wychowywać dziecko to znaczy pomóc mu stać się panem samego siebie.

Wychowywać to znaczy nie uzależniać. Rodzice, zaraz potem, jak obdarowali swoje dziecko życiem, powinni mu dać prawo do swobodnego przeżywania go.

Miłość nie może być bojaźliwa. Rodzice często mają zwyczaj trzymania dziecka „pod kloszem” albo wyręczania go. Nie jest to jednak miłość, ale zwykła zaborczość i wstrzymywanie rozwoju. Czy tak ograniczone dziecko będzie umiało zmagać się z życiem, jeśli wcześniej nie nauczyło się pokonywania trudności. Nie uczyni tego, jeśli o wszystkim zawsze decydowali inni. Za każdym razem, kiedy wykonujemy coś za dziecko, odbieramy mu część jego życia. Prawdziwa miłość musi być mocna, skromna, wymagająca od siebie i od innych, ofiarna, a czasami niepozbawiona bólu. Jedynie taka miłość czyni życie ludzkim.

Samodzielność dziecka można rozwijać lub tłumić. Zależnie od postępowania rodziców, mamy do czynienia z dwudziestolatkiem, który nie wie, jak załatwić najprostszą sprawę, lub z młodym człowiekiem, który w sposób odpowiedzialny potrafi podejmować decyzje, samodzielnie uporać się z wieloma problemami.

(P.Pellegrino)